

Sygn. akt IV U 855/16

POSTANOWIENIE

Dnia 10 października 2016 r.

Sąd Okręgowy w Tarnowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie: SSO Kazimierz Kostrzewa

po rozpoznaniu w dniu 10.10.2016 r. w Tarnowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy G. Ś.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o rentę socjalną

na skutek odwołania od decyzji z dnia 8 sierpnia 2016 r. znak: (...)

postanawia

odrzuć odwołanie

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. decyzją z dnia 8 sierpnia 2016 r. odmówił G. Ś. prawa do renty socjalnej. Uzasadniając decyzję organ rentowy podał, iż Lekarz Orzecznik Oddziału orzeczeniem z dnia 21.07.2016 r. uznał odwołującą za całkowicie niezdolną do pracy lecz niezdolność ta nie pozostaje w związku z naruszeniem sprawności organizmu powstałym przed ukończeniem 18 roku życia, w sytuacji gdy w świetle art. 4 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz U nr.135 poz 1268 ze zm.) jedną z przesłanek do uzyskania renty socjalnej jest aby całkowita niezdolność do pracy powstała w jednym ze wskazanych okresów.

W dniu 28.09.2016 r. G. Ś. wniosła do Sądu Okręgowego w Tarnowie odwołanie od powyższej decyzji ZUS, domagając się przyznania świadczenia argumentując, iż zaskarżona decyzja oparta jest na błędnym orzeczeniu lekarza orzecznika, a jej dolegliwości powstały przed 18-stym rokiem życia.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. w odpowiedzi na odwołanie, wniósł o jego odrzucenie na zasadzie art. 477⁹ § 3¹ kpc. Organ rentowy wskazał, że przedmiotowa decyzja została wydana na podstawie orzeczenia lekarza orzecznika z dnia 21.07.2016 r. stwierdzającego, że całkowita niezdolność do pracy odwołującej nie powstała przed ukończeniem 18 roku życia, a od dnia 16.09.2015 r. Od powyższego orzeczenia odwołująca nie wniosła sprzeciwu do Komisji Lekarskiej w ustawowym terminie 14 dni - pomimo stosownego pouczenia w tym zakresie, ani też nie złożyła wniosku o przywrócenie terminu na dokonanie tej czynności.

ZUS podniósł ponadto, że odwołujący nie wskazuje w odwołaniu nowych okoliczności dotyczących niezdolności do pracy powstałych po dniu wydania orzeczenia przez Lekarza Orzecznika, a odwołanie oparte jest wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia.

Sąd rozważył co następuje:

Odwołanie G. Ś. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. z dnia 8 sierpnia 2016 r. podlega odrzuceniu na podstawie art. 477⁹ § 3¹ kpc.

Stosownie do treści powołanego przepisu Sąd odrzucił odwołanie w sprawie o świadczenie z ubezpieczeń społecznych, do którego prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji, a podstawę do wydania decyzji stanowi orzeczenie lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, jeżeli osoba zainteresowana nie wniosła sprzeciwu od tego orzeczenia do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i odwołanie jest oparte wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia. Jeżeli odwołanie opiera się także na zarzucie nierozpatrzenia wniesionego po terminie sprzeciwu od tego orzeczenia, a wniesienie sprzeciwu po terminie nastąpiło z przyczyn niezależnych od osoby zainteresowanej, Sąd uchylił decyzję, przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania organowi rentowemu i umarza postępowanie. W takim przypadku organ rentowy kieruje sprzeciw do rozpatrzenia do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

W niniejszej sprawie orzeczeniem z dnia 21.07.2016 r. Lekarz Orzecznik Oddziału uznał odwołującą za całkowicie niezdolną do pracy, okresowo od 16.09.2015 r. do 31.08.2017 r. lecz niezdolność ta nie powstała przed ukończeniem 18 roku życia ani przed ukończeniem nauki w szkole lub w szkole wyższej lub w trakcie studiów doktoranckich. Odpis orzeczenia Lekarza Orzecznika prawidłowo doręczono w dniu badania. Przedmiotowe orzeczenie, które organ prawidłowo doręczył odwołującej zawiera pouczenie w przedmiocie przysługującego badanemu prawa do wniesienia sprzeciwu do Komisji Lekarskiej ZUS, właściwej ze względu na miejsce zamieszkania, w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia. Odwołująca nie złożyła sprzeciwu od orzeczenia Lekarza Orzecznika w ustawowym terminie 14 dni.

Treść odwołania nie wskazuje, aby odwołująca w jakikolwiek sposób usprawiedliwiała uchybienie terminu do wniesienia sprzeciwu i wносиła o jego przywrócenie. Odwołująca jednocześnie nie wskazuje żadnych nowych okoliczności dotyczących niezdolności do pracy powstałych po dniu wydania orzeczenia przez Lekarza Orzecznika tj. po 21.07.2016 r., które miałyby wpływ na zmianę orzeczenia oraz ponowne rozpoznanie sprawy na podstawie art. 477⁹ § 2¹ kpc.

W myśl art. 5 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej ustalenia całkowitej niezdolności do pracy dokonuje lekarz orzecznik Zakładu na zasadach i trybie przewidzianym w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2004 r. nr 39 poz. 353.)

Zgodnie zatem z art. 14 ust 2a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych - od orzeczenia lekarza orzecznika osobie zainteresowanej przysługuje sprzeciw do komisji lekarskiej Zakładu, w ciągu 14 dni od dnia doręczenia tego orzeczenia. Ust 2c powołanego przepisu stanowi, iż Komisja Lekarska nie rozpatruje sprzeciwu wniesionego po terminie. W uzasadnionych przypadkach Zakład, na wniosek osoby zainteresowanej, może przywrócić termin na wniesienie sprzeciwu, w tym w szczególności w razie odrzucenia przez Sąd odwołania od decyzji w przypadku określonym w art. 477⁹ § 3¹ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego.

Reasumując, odwołanie od zaskarżonej decyzji należało odrzucić w oparciu o art. 477⁹ § 3¹ kpc. odwołująca bowiem, mimo prawidłowego pouczenia nie wniosła w ustawowym terminie 14 dni sprzeciwu do Komisji Lekarskiej od orzeczenia Lekarza Orzecznika.